

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilogi ter s »Kafipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta 6 » 60 » » 3-30
četrt leta 3 » 40 » » 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici števil. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez depozita na ročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vstavah: če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsake vrsta. Večkrat po dogovoru. — Večje vrste po prostora. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavric.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je »ogode« govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

»PRIMOREC«

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek, in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naši knjigarni, v tobakarni Schwarz v Šolski ulici, Jellersitz v Nunski ulici in v Korenski ulici št. 22; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Kdo bo nadškof v Gorici?

Sedaj se ugiblje na raznih straneh, kdo bo nadškof v Gorici. Če bi bili Slovenci politično tako organizirani, kakor so drugi narodi v državi, bi se bil skupen boj za to, da zasede stolico ilirskega metropolita kak slovenski duhovnik. Nadškof ima pod saboj največ slovenskih vernikov, torej pravilno pritiče nadškofijski sedež Slovincu. Tudi je res sedelo že več časa več Slovencev na nadškofijskem sedežu v Gorici, in Slovenci bi lahko govorili glede tega o svojem posestnem stanju. Ali pri nas se posestno stanje ne zna varovati, kar se je pokazalo po Missijevi smrti. Missia sicer je bil le tudi-Slovenec, kadar je tako kazalo, ali yendar se je dalo po njegovi smrti povsem opravičeno govoriti o posestnem stanju. Toda s kako lahkoto je odvzela vlada Slovincem to posest. Nikdo se ni brigal, naj se obdrži Slovincem, marveč nemo so čakali, kaj bo. In prišel je — Lah. Sedaj imajo pa Lahi v nadškofijski palači svojo »posest«, in videli bomo, kako lepo jo znajo varovati; stali bodo namreč ves čas na tem stališču, da Slovenec ne sme priti za nadškofa v Gorico, pač pa Lah, ali če že vlada prav ne bi hotela dati Laha, pa naj pride Nemec, da imajo le zagotovilo, da bo hodil z njimi ter nastopal proti Slovanom. To jim zadoštuje; taka posest je za nje pravzaprav še boljša, ker so prepričani, da bi bil tujec še hujši v boju proti nam za njih nego rojen Lah. Izgledi govorijo jasno.

Tako se razmišlja, tako se govori na raznih straneh, tako je nekako javno mnenje.

Kdo torej pride?

Mi pravimo, naj pride, kdor hoče. Seveda, če bi imel postati nadškof tak mož, kakoršen je sedanjí kapitularni vikar, za takega moža v pravem pomenu besede bi morali iti vsi v boj. Če pa ni takega, in najbrže ga ne bo, pa naj pride, kdor hoče. Je

prav vseeno! Če pride kak meščasti Slovenec, si nismo nič na boljšem, če pride kak srborit Lah ali Nemec, pa si bomo že znali pomagati, bil se bo boj, in sicer hud boj; boju pa mora slediti zmaga, in sicer zmaga na naši strani v — ljudstvu. Naše ljudstvo se mora obrniti od takega človeka, pokritega z rimsko mitro, ter ubrati druga pota; potem še že obrnejo počasi tudi v nadškofijski palači, če se hočejo, če ne — bo morda še boljše za nas! Kaj pa smo si bili na boljšem mi s slovenskimi nadškofi? Nič. Jeden je bil celo uboga žrtev razmer. Drugi pa so hodili po opreznih potih — da se ne zamerijo navzgor in da ne padejo v nemilost pri Lahih. Vsak obskuren laški listič je lahko teroriziral slovenskega nadškofa; in da ne bo zamere, se niso nič strahili, ugoditi Lahom dosledno na celi črti, pa če so bili tudi Slovenci pri tem udarjeni! Missia je omogočil celo seje deželnega zbora, v katerih so čitali nesramne interpelacije, polne strupa in narodnega sovraštva proti Slovincem. Hvala lepa za takega višjega pastirja! Ti naši višji pastirji so, kar se tiče naše dežele, puščali lepo pri miru Furlane, njim so bili idealni pastirji, spravljali so se le na nas in proti nam. Vlada in Lah! so gospodovali že od nekdaj v nadškofijski palači. Morda pa bo kdaj kaj drugače. Prav dobro bi bilo, če bi se časi predrugačili, da bi imeli višjega pastirja, ki bi bil nam idealen nadškof, ki bi nas poznal le cerkveno, drugače pa puščal v miru. To bi bilo prav lepo! Naj bi imeli enkrat tudi Lahi svoje ga škofa v prej označenem pogledu. Kaj bi bilo z Gorico, poreče kdo! Kaj bi bilo? Slovenci v Gorici nismo več tako nespametni, da bi mislili, da nas cerkev varuje v narodnostnem pogledu. Narodni čut je dandanašnji že vse drugače razvit, in procenti potujčevanja padajo tako, da skoro padejo na nič. Slovenci v Gorici bi si že znali izbojevati svoje pravice — če pa hočejo imeti

le laške duhovnike v mestu in le laške pridige, pa naj jih imajo; bodo Slovinci vsaj manj štafaža laškim klerikalcem! Prisilili smo trdega Missio, da je dal slov. pridigo na Travniku; čese je prisililo tega — sicer z žuganjem z Rimanjem! — se že prisili še koga drugega! Kaj pa če pride slučaj, da sploh ne bo hotel nikdo siliti, marveč da se kar obrne hrbet?! Ta bi bila lepa! —

Kako trdi v oziru enakopravnosti so bili slovenski nadškofje, o tem poslušajte to-le: V Gorici obstoji duhovski denarni zavod »Monte di Pietà«. V kurateli je nadškof, stolni župnik in župnik s Travnika. Tako so bili v kurateli: nadškof Slovenec, oba župnika Slovence in še pravni zastopnik »Monta« je bil Slovenec — ali uradovalo pa se je izključno le laško. V »Soči« se je takrat bil boj proti laškemu uradovanju s Slovenci, ali slovenski možje so bili gluhi na vsa ušesa; niso se dali premakniti niti za las, niso hoteli privoliti v jezikovno ravnopravnost pri tem zavodu. Ves boj je bil zaman. Soglašali so z Lahi, da se mora uradovati le laško, tako za Lahe kakor za Slovence. Tako je bilo pod Slovenci — kako pa pod Jordanom? Vse se je spremenilo. Lah je dal uvesti slovensko uradovanje in nikakega odpora ni bilo proti temu od laške strani. Torej so Slovenci na visokih mestih skozi desetletja neopravičeno trepetali in se bali. Uknjižbe, zadolžnice, korespondenca, vse je sedaj v pravem redu; Laha postrežejo po laško, Slovence po slovensko. Tako je prav! Poznamo neki nad vse važen urad v Gorici — joj, če bi bil tam Slovenec za predsednika, kje bi bila naša jezikovna enakopravnost! Poznamo neki učni zavod, proti kateremu smo bili trde boje. Kako se sedaj obrača! Pa seveda voditelj ni Slovenec! Je nekaj čudnega, nekaj nerazumljivega to, da večina Slovencev, če stopijo na kako višje mesto, živi v večnem strahu in

trepetu, se boji na vse strani, najbolj pa tega, da bi se ne reklo, da protežira svoje rojake; protežira pravimo, umeti pa je to tako, da bi nasprotniki rabili ta glagol v smislu: pravičen je svojim rojakom. To je strah — tako se hudič ne boji križa! Je nekaj čudnega to, ali to nam dostikrat celo škoduje, kajti dobijo se taki slovenski možje, ki, hoté odvrniti od sebe sum, da bi bili pravični svojim rojakom, naravnost udarijo po njih. Žalostna zgodovina! Tako je bilo in je — ali bo vedno tako? Želimo, da nam prihodnji časi postavljajo na taka mesta možje, ki ne pridejo na ista le s strahom, marveč tudi s potrebno energijo!

Kdo bo torej nadškof v Gorici? Naj pride, kdor hoče. Če bode pameten in pošten ter pusti Slovence lepo v miru, bo užival na naši strani spoštovanje in pri miru ga bomo puščali, če bo pa rogovilež, h. pa tudi prav; se bo bil vsaj boj, ki nam ne bo škodoval. O tem smo prepričani. Računi so jasni — sedaj čakamo v miru, na katerega posvečenca pokaže — prst božji ter ga pripelje v Gorico.

Iz deželnih zborov.

Najvažnejši med vsemi deželnimi zbori v Avstriji je pač češki. V tem zboru se bi-jejo hudi politični boji med Nemci in Čehi, zato je ta deželni zbor nekako odločilen za usodo državnega zbora, in vse je pozorno nanj.

V seji 20. t. m. je vlada predložila predlogo glede spremembe volilnega in deželnega reda češkega kraljevstva. — Namestnik je pojasnjeval predloge glede spremembe, naglašaje, da je potreba spremeniti in razširiti deželnozbornsko volilno pravico z ozirom na kulturni in gospodarski razvoj dežele in z ozirom na enoličnosti z državnozbornim volilnim redom. Vladi se je pa v prvi vrsti ozirati na to, da ostane netaknjeno razmerje sil obeh narodnosti, v katerem dobi

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

„Nič, gospod grof, same beseda neomejen...“

„No da; ali ta beseda ni francoska? Veste, to pišejo Anglo-Nemci.“

„O, gospod, kar se tiče izraza, nimam čisto nič ugovarjati, a takisto ni z računom.“

„Ali morda menite, gospod baron,“ vpraša grof Monte Cristo z najnaivnejšim obrazom sveta, „da se na trdki Thomson in French ne morete popolnoma zanesti? Vraga, to bi bilo za me slabo, kajti naložil sem pri nji precejšnje vsote.“

„O, popolnoma se lahko zanesem na njo,“ odvrne Danglars s skoro porogljivim smehljajem, „toda pomen besede neomejen je v denarnem oziru tako omahljiv...“

„Da je neomejen, ali ni res?“ pravi Monte Cristo.

„Tako je, gospod, baš to sem hotel reči. Omahovati pa se pravi dvomiti, in če o kaki stvari dvomi, se je zdrži, pravi modrijan.“

„To se pravi,“ odvrne Monte Cristo, „če hoče napraviti trdka Thomson in French kako neumnost, da trdka Danglars noče slediti njenemu vzgledu.“

„Na kakšen način, gospod grof?“

„Da, čisto gotovo, gospoda Thomson in French svojega denarnega prometa ne omejuje; toda gospod baron Danglars je postavil svojemu gotove meje; on je, kakor se je pravkar izrazil, moder mož.“

„Gospod,“ odvrne bankir prevzetno; „moje blaginje ni prešel še nihče.“

„Torej,“ pravi Monte Cristo hladno, „potem se zdi, da bodem jaz prvi, ki stori to.“

„Kdo vam pravi to?“

„Pojasnila, ki jih zahtevate od mene, gospod, in ki vas stavijo čisto v luč pomislekov in obotavljanja...“

Danglars se vzgrizne v ustnice; ta mož ga je pobil že drugič, in sicer zdaj na polju, ki je bilo njegovo. Njegova porogljiva uljudnost je bila hlinjena in je mejila na nesramnost.

Toda Monte Cristo se nasmehlja najprijaznejše, kar je mogoče na svetu; izrabljaj je naivnost, ki si jo je lahko navzelo njegovo bistvo in ki mu je donajala velike koristi.

„Gospod,“ pravi Danglars po kratkem molku, „upam, da me razumete, če vas prosim, da mi sami določite vsoto, katere nameravate dvigniti pri meni.“

„Toda, gospod,“ odvrne Monte Cristo, odločen, da noče izgubiti v tem boju niti palca zemlje, „neomejen kredit pri vas sem si dal odpreti baš zato, ker nisem mogel natančno določiti, kakšne vsote bodem rabil.“

Zdaj meni bankir, da je prišel trenotek, ko mu lahko pokaže svojo premoč; nasloni se na naslonjalo svojega stola ter pravi z neokretnim, prevzetnim smehljajem:

„O, gospod, ne sramujte se izreči svojih želja, kajti prepričate se, da je trdka Danglars kljub temu, da stavi svojemu prometu meje, v stanu, zadovoljiti najneizmernejše zahteve, in če zahtevate tudi milijon...“

„Kako ste rekli?“ pravi Monte Cristo.

„Rekel sem milijon,“ ponovi Danglars, bahavo povdarjaje vsako besedo.

„In kaj naj začnem z milijonom?“ pravi grof. „Dobri Bog! Če bi mi bilo šlo samo za milijon, gospod, bi za tako malenkost ne rabil neomejenega kredita pri vas. Milijon! Moj

Bog, jeden milijon imam vedno s seboj, v svoji listnici ali v svojem ročnem kovčku.“

In Monte Cristo potegne iz žepa majhno listnico, v kateri je imel svoje posetnice, ter vzame iz nje dva bona po petsto tisoč frankov, plačljiva an porteur na zakladnico.

Moža, kakor je bil Danglars, je moralo to ne samo razdražiti, ampak čisto pobiti. Udarec ni zgrešil svojega smotra, bankir je omahoval in zvrtilo se mu je v glavi; svoje debele, steklene oči vpre v Monte Crista.

„Torej,“ pravi Monte Cristo, „priznajte mi, da ne zapate trdki Thomson in French! Moj Bog, saj to se lahko zgodi! Jaz sem se za ta slučaj zavaroval in bil sem previden, dasi so mi take stvari precej tuje. Tu imam torej dve pismi, ki sta slični onemu, katero ste dobili vi. Jedno pišeta Arstein in Eskeles na Dunaju gospodu baronu Rotschildu, drugo trdka Baring v Londonu gospodu Laffitteu. Recite samo besedico, gospod, in rešim vas vseh skrbij s tem, da se obrnem na jedno teh dveh trdk.“

Danglars je bil poražen. Vidno trepetaje odpre nemško in angleško pismo, kateri mu je pomolil grof, ter se prepriča o pravilnosti podpisov tako malenkostno, da bi se bilo zdelo to grofu Monte Cristu razžaljivo, da si ni razlagal tega iz popolne bankirjeve brezzvestnosti.

„O, gospod, to so trije podpisi, ki so pač vredni milijonov,“ pravi Danglars in vstane, kakor da se pokloni moči zlata, ki je sedela pred njim poosebljena v tem možu. „Tri neomejena kreditna pisma na naše največje tri banke. Oprostite, gospod grof, da strnim tem bolj, ker nisem nič več nezaupljiv.“

„O, kako se more banka kakor vaša temu čuditi!“ pravi Monte Cristo z vso uljudnostjo, ki mu je bila na razpolago. „Torej mi lahko pošljete nekaj denarja, ali ni res?“

Na mesto poštnega upravitelja v Pulju hočejo spraviti nekoga mladega uradnika, ki je češkega pokoljenja, na jeziku Nemec, v srcu pa Lah, drugače pa neizkušen za tako službo. Toda vlada misli, da bi bil dober — na druge zaslužne starejše uradnike, ki so prosili za to mesto, se najbrže ne bo ozirala, da le ustreže gospodujoči klikli v Pulju.

Predsednik francoske republike Loubet se nahaja v Madridu v posetili španskega kralja. Sprejet je bil poyssodi navdušeno.

Ne šali se z revolverjem! — V Trstu je pomerila v šali neka Natalija Cerkvenik z revolverjem v svojo prijateljico V. Brandolin in po nesreči sprožila. Kroglica je zadela Brandolinovo v uho. Prenesli so jo hitro v bolnišnico.

Papež v škrih za Francijo. — Papež je pisal kardinalu Richandu pismo, v katerem mu pravi, kako da ga ne preneha skrbijo dogodki v Franciji. V kratkem poda vernikom nova navodila, za sedaj pa naj pridno molijo, da bi se odvrnile hude skušnje od katoliške cerkve na Francoskem.

V Kalabriji je bil te dni zopet precejšen potres. V nekaterih hišah so našli vbitih več oseb.

Za odškodnino rezervistom. — V Pragi so imeli rezervisti shod, na katerem so sklenili, da začnejo akcijo v ta namen, da mora država rezervistom, kadar gredo na vaje, plačati primerno odškodnino.

Železničarski štrajk na Ruskem. — Upravni uradniki na železnicah Moskva-Kursk in Moskva-Nižjnovgorod so začeli štrajkati. Tudi na Uralski železnici so ustavili delo. Ta štrajk ima biti skušnja za generalni štrajk, ki se pripravlja.

Japonska pomnoži svojo armado od 13 na 20 dizizij. To je baje potrebno gledé na zvezo z Anglijo.

Ruska kolonizacija na Daljnem vstoku. — Ruska vlada je izdelala načrte za naselitev vojakov, ki so se udeležili rusko-japonske vojne, na Daljnem vstoku. Zemlje dobijo brezplačno voj. ki 200 oralov, častniki 800—1500.

Nemci na Kitajskem. — Pripravlja se baje, kakor se proti iz Pekinga, veliko sovražno gibanje proti izemcem, kakoršno je bilo leta 1900. Sovražno gibanje je naperjeno tudi proti dinastiji.

Na Francoskem. — Ministerstvo Rouvierjevo se naslanja bolj in bolj na socialise. Dva socialisti sta dobila zadnji čas važni upravni službi. Župan v Lyonu Angagneur je imenovan za vrhovnega guvernerja na Madagaskarju; ta je tretji socialist, ki pride na važno mesto.

Švedska pošta. — V nekaterih krajih Švedske, kjer sta morala in poštenje na jako visoki stopinji, imajo prav jednostaven poštni sistem. Ko pride parobrod v luko, gre mornar s pismi na kopno ter jih postavi v nezaprto skrinjico. Kdor pričakuje pismo, odpre skrinjico, izbere svojo pismo ter gre po svojih opravkih. V Parizu pa se ne nahajajo poštne skrinjice na ulici, marveč v prodajalnicah, ker se je dogodilo že večkrat, da so tatovi ukradli skrinjico in pisma.

Baronica zgahe ramena z izrazom najglobkejšega preziranj na obrazu.

Zdi se, da Danglars te več kakor zakonske geste ne opazi. Obrne se k Monte Cristu in pravi:

„Resnično obžalujem, da vas nisem spoznal prej; zdaj vrejte svojo hišo, ali ni res?“

„Da,“ pravi grof.

„Ponudil bi jih bil vam. Pomislite, da sem jih dal skoro zastoj; toda rekel sem že, da sta mi vzbujala preveč skrbij, in rad sem jih dal. To sta konja za mladega moža.“

„Hvala vam, gospod,“ pravi grof. „Danes sem kupil dva zelo lep konja in jih nisem plačal baš drago. Tu aj jih vidite, gospod Debray; če se ne motim, ste vi poznavalec konj?“

Dotim gre Dobray k oknu, se prikliza Danglars svoji ženi.

„Pomislite,“ ji pravi čisto tiho, za ta konja mi je bil ponuden nezasišar denar. Ne vem, kdo je tepec, ki hiti tako velikanskih korakov v svojo pogubo in je poslal danes k meni svojega intendanta, toda glavna stvar je, da sem napravil pri tej kupčiji šestnajst tisoč frankov dobička; ne kujajte se več, saj dam od tega vam štiri in Evgeniji dva tisoč frankov.“

Gospa Danglars se ozre v svojega moža z uničujočim pogledom.

„O moj Bog!“ vsklikne Debray.

„Kaj pa je?“ vpraša baronica.

„Ne motim se, vaša konja, vaša lastna konja sta vprežena v grofov voz.“

„Moja beloliska?“ vsklikne gospa Danglars ter plane k oknu.

Danglars je bil čisto strit.

„Ali je mogoče?“ pravi Monte Cristo, kačo se zažudenega.

„To je neverjetno,“ zamrmra bankir.

Baronica reče po tihem nekaj besed Debrayu, ki se približa nato grofu in mu pravi na uho:

Književnost.

Nasi Zapiski. Prešernov spomenik. — Uredil dr. Ivan Prijatelj. „Nasih zapisnikov“ št. 10. in 11. sta posvečeni Prešernu. Vsebinska: Ivan Cankar: Še en simbol; Ot. Zupancič: Vis a vis; dr. Iv. Prijatelj: Prešernov spomenik v Ljubljani. Intervju s 6 umetniki; Jos. Regali: Zajčev Prešeren kot monument; dr. Ivan Prijatelj: Drama Prešernovega duševnega življenja; Etb. Kristan: Krst pri Savici; Alb. Prepeluh: Prešeren je ljudski pesnik; Dr. Z.: Aforizmi; dr. Iv. Prijatelj: Od uredništva. — Tri slike Prešernovega spomenika.

Opravična številka E 492—5
II.

Dražbeni oklic

bo dne 22. novembra 1905. dopoldne ob 9 uri pri spodaj označenih sodniji, v izbi št. 7.

Zopetna dražba: edinega telesa vložka 1115 d. v. Štandrež hiša (stanovališče, gospodarsko poslopje, dvorišče in vrt).

Najmanjši ponudek znaša K 2585.— pod tem zneskom se ne prodaje.

Dražbene pogoje in listine, ki se tičejo nepremičnin (zemljiško-knjižni izpisek, izpisek iz katastra, cenitvene zapisnike i. t. d.) smejo tisti, ki želé kupiti, pregledati pri spodaj označenih sodniji, v izbi št. 8. med opravljenimi urami.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodniji najpozneje v dražbenem obroku pred začetkom dražbe, kar bi se sicer ne mogle razveljavljati glede nepremičnine same.

O nadaljnjih dogodkih dražbenega postopanja se obvestijo osebe, katere imajo sedaj na nepremičninah pravice ali bremena ali jih zadobé v teku dražbenega postopanja, le-taj samo z nabitkom pri sodniji, kadar niti ne stanejejo v okolišju spodaj oznamene sodnije niti ne imenujejo tej v sodnem kraju stanujočega pooblaščenca za vročbe.

Določitev dražbenega obroka je zaznamovati v bremenskem listu vložka za nepremičnine, ki jih je prodati na dražbi.

C. kr. okrajna sodnija
v Gorici,

oddelek III, — dne 8. oktobra 1905.

„Baronica vas vpraša, za koliko vam je njen mož prodal konja.“

„Ah, natančno ne vem,“ odvrne grof, „to je prcsenečenje od strani mojega intendanta, ki pozna mojo strast... katera me velja, če se ne motim, to po trideset tisoč frankov.“

Debray pove baronici odgovor.

Danglars je bil tako bled in zmeden, da se je zdelo, da se grofu smili.

„Vidite,“ mu reče, „kako nevhvaležne so ženske. Ta vaša skrbnost ni ganila vaše gospe soproge čisto nič. A pravzaprav bi tega ne bilo imenovati nevhvaležnost. Toda kaj hočete, človek ljubi vedno to, kar je nevarno. In najkrajša pot je vedno, to mi verjamite, ljubi baron, da pustimo ženskam njihovo voljo. Če si zlomijo potem vratove, prav, potem vsaj lahko očitajo vse samim sebi.“

Danglars, ki je pričakoval neprijeten prizor, ne odgovori; že so bile obrvi gospe grofice zgrbljene ter so nalik obrvim Jupitrovim prerokovale nečisto; Debray, vidé, kaj se bliža, reče, da ima nekaj opraviti, in odide. Monte Cristo, ki si z nadaljno prisotnostjo ni maral pokvariti upliva, katerega je upal dobiti, pozdravi gospo Danglars ter odide, prepustivši barona jezi njegove žene.

„Dobro je,“ si misli odhajaje, „dosegel sem, kar sem želel; domači mir je v mojih rokah, in z jednim mahom si pridobim srce gospodarja in gospodinje. Kakšna sreča! Toda,“ pravi, „pri vsem tem mi še niso predstavili gospice Evgenije Danglarsove, ki bi jo poznal tako silno rad.“

„Toda,“ nadaljuje s posebnim smehljajem, „saj sem v Parisu in imam dovolj časa... Torej drugič!“

Dve uri pozneje prejme gospa Danglars od grofa Monte Crista najljubše pismo, v katerem ji je ta izjavil, da za nič na svetu ne mara pričeti svojega nastopa v Parisu s tem, da bi napravil žalost lepi ženi, in da jo torej roti, naj sprejme konja nazaj.

Imela sta svojo prejšnjo opravo, a v vsako rožeto priušesu je dal grof vdolati demant.

Tudi Danglars dobi pismo.

Grof ga je prosil dovoljenja, da sme izkazati grofici to prijaznost milijonarja, in oproščenja za nekoliko orientalski običaj, kar se tiče vrnitve konj.

Še isti večer odide Monte Cristo z Alijem v Auteuil.

Drugi dan proti tretji uri vdari grof na zvonec, in Ali stopi v njegov kabinet.

„Ali,“ pravi Monte Cristo, „večkrat si se hvalil, da znaš izvrstno metati lasso.“

Ali prikima z glavo in se zravna.

„Prav!... Torej bi lahko zadržal z lassom vola v njegovem teku.“

Ali vnovič prikima z glavo.

„Tigra?“

Ali prikima.

„Leva?“

Ali napravi gibljež moža, ki vrže lasso, in posname zadržajoče rjojenje.

„Prav, razumem te,“ pravi Monte Cristo. „Lovil si leve?“

Ali zmagonosno prikima z glavo.

„Toda ali bi zadržal v teku dva splešena konja?“

Ali se nasmehne.

„Torej poslušaj,“ pravi Monte Cristo. „V najkrajšem času se pripelje mimo voz, v katerega bodeta vprežena dva beloliska, ista, katera sem imel včeraj jaz. In pred mojimi vrati moraš to kočijo ustaviti, če se imaš prav ubiti.“

Ali odide na cesto in poteg pred vrati črto čez tlak; nato se vrne v sobo h gospodu, ki ga ni izpustil niti za trenotek iz oči, ter mu pokaže to črto.

(Dalje pride.)

Ivan Kravos
priporoča svojo
sedlarsko delavnico
v Gorici
trg Korenj št. 11.

Išče se
za gospico
zračna soba
in dobra hrana pri boljši
obitelji.
Ponudbe pod „Prijeten
dom“ na upravništvo „Soče“.

Prva konsumna zaloga olja
Henrik Curiel
Tekališče Jos. Verdi 42. GORICA Tekališče Jos. Verdi 42.
Specialiteta oljkega olja
Jedilno olje po 28 kr.
Srednje vrste à 32 kr. liter
fine " " 36 " "
iz Istre " " 40 " "
Corfu " " 48 " "
Bari " " 56 " "
Molfette " " 64 " "
Provence " " 72 " "
Monte " " " "
S. Angelo " 80 " "
Luke " 96 " "

Sprejemajo se naročila v posodah od 5, 10, 15 litrov, katere se prepusti stranki, dokler ji rabi.

Brezplačno pošiljanje na dom.

Hotel Adrija — Vipava
ima čvrstega konja in skoraj nov
koleselj jako v ceno
na prodaj.
Odlikovana pekarija in sladčičarna.
Karol Draščik,
pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu v (lastni hiši.)
Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birmance, torte itd.
Priporoča se slavnemu občinstvu za množična naročila ter obljublja solidno potrebo po jako zmernih cenah.
Prodaja tudi različne moke.

RAZGLAS.
Podpisana si usojata naznanjati, da
smeta od 1. avgusta tekočega leta dalje
— vsled pridobljene koncesije od obrtne
oblasti — sprejemati vsa naročila
električne luči
in gonilnih naprav,
kakor tudi vsa popravila spadajoča v to
stroko.
Z ozirom na dolgoletno vezbanje
pri najboljših tvrdkah te stroke (Schuckert, Siemens & Halke) pričakuje da,
se boče slavno občinstvo ravno tako za-
upno obračalo na podpisane kakor do-
slej ter zagotavlja solidno in ceno iz-
vršitev vsakega naročila spadajočega v
našo stroko.
Sprejemata cenj. naročila ter dajata
razna pojasnila
spoštovanjem udana
Ivan Potočnik & A. Hügel
Mehanična delavnica.
Vpeljava plina, vode in električne luči.
V Gorici, za v. jašnico št. 13.

5 kron in še več zaslužka n. dan.
Družba za domača dela in strojev za pletenje.
Iščejo se osebe obojega
spola za pletenje na našem
stroju. Lahko in hitro delo
skozi celo leto. Ni treba
nobcnih znanostij. Se ne
gleda na oddaljenost in delo
prodajamo mi.
Družba za domača dela in strojev za
pletenje **Tomaž H. Whittick & Co — Praga**
trg sv. Petra 7. I. 434. — Trst, ul. Campa-
nile 13—434.

Narodno srečkalno društvo „NADA“.

Pod tem naslovom osnovano društvo je namenjeno kupovati za malenkostne doneske članov raznovrsne srečke in premijske obligacije, iste upravljati, ter od morebitnih večjih dobičkov porabiti eno polovico k razdelitvi med svoje člane, druge pa v korist bodočega slovenskega (hrvat.) vseučilišča v Ljubljani.

Iz društvenih pravil, odobrenih že tudi z razpisom c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dne 16. junija t. l. št. 7.681, dovoljujemo si navesti sledeče točke:

§ 1. »NADA« narodno srečkalno društvo, ima svoj sedež v Ljubljani.

§ 2. Namen društva je kupovati za doneske društvenikov take v Avstro-Ogerskeje dopuščene zadolžnice, ki se izžrebajo s premijami, ter razdeljevati morebitne dobitke po določbah teh pravil.

§ 3. Društvo je osnovano, kedar se vpiše vsaj 1.000 deležev po 1 kroni na mesec in obstoji iz toliko odsekov, kolikrat tisoč deležev je vpisanih. — Ti odseki zaznamujejo se kot »prvi«, »drugi« i. t. d. odsek, ter se upravljajo vsak za se popolnoma ločeno, tako da udeležniki jednega ne participujejo pri dobičku ali izgubi drugega odseka. — Zadnji odsek sme šteti tudi manje ko tisoč, vendar pa ne izpod petsto deležev.

§ 4. Društvo začne svoje poslovanje za vse odseke ob enem in sicer onega dne, katerega razglasi odbor v ljubljanskem uradnem listu in v slovenskih dnevnikih. — Trajanje društva določeno je na dobo petih let od dneva, katerega je začelo poslovati.

§ 5. Društvenik je vsakdo, kdor vpiše vsaj jeden delež po jedno krono na mesec ter se zaveže plačevati ta znesek šestdeset zaporednih mesecev. — Mesečni doneski smejo se plačevati tudi za več mesecev ali za vso dobo vkup.

§ 7. Vsak društvenik je dolžan vpisani svoj delež plačevati brez opomina in na svoje stroške društvenemu blagajniku v pogojenih obrokih. Troški, ki nastanejo društvu z opomini ali izterjevanjem, opravičeno je zahtevati, da se mu povrnejo ali pa odšteti jih od vplačanih deležev, ki se vsled tega skrejšajo za določni znesek.

§ 10. Najmanjši izžrebani dobitki ostanejo lastnina društva, istoako vsi večji dobitki do še jedenkratnega zneska nakupnega kurza premijskih zadolžnic. Kar preostaja od dobitkov preko tega zneska, pripade v enakih delih društvenikom dotičnega odseka in zakladu za slovensko odnosno hrvaško vseučilišče v Ljubljani. Ta zaklad upravlja mestna občina ljubljanska, katerej tudi pristojna pravica določiti, koliko se sme iz njega dovoliti vladi kot jedenkratni prispevek za ustanovitev vseučilišča. — Vsa ostala vsota porabi se naj za ustanove dijakom slovenske in hrvaške narodnosti na vseučilišču v Ljubljani.

§ 11. Do izteka petih let porabljajo se najmanjši dobitki in od večjih svot do še jedenkratnega zneska nakupnega kurza premijskih zadolžnic v ta namen, da se nakupijo nove premijske zadolžnice. Kar preostane denarja iz večjih dobitkov, razdeli se med društvenike dotičnega odseka ako znaša nanj pripadajoča vsota vsaj K 12.000. —, v nasprotnem slučaju pa se plodonosno naloži ter razdeli še-le takrat, kadar z obrestmi in novimi dobitki vred doseže gornji znesek.

Dokler ni društvo glasom § 3. društvenih pravil definitivno osnovano, zastopa društvo, ima odgovornost in preskrbuje vse k ustanovitvi spadajoče priprave g. Ivan Hribar, župan ljubljanski.

S svojim pristopom se podvrže društvenik določbam pravil in programu društva v celem obsegu.

Pomen novega društva bo, lahko rečemo za ves naš narod, brez ozira na stranke, brez ozira na meje, gotovo velik: in da se res ves narod lahko udeleži, določili smo, da se delež — z ozirom na svoto K 60. — itak že malenkosten — lahko plačuje tudi mesečno po 1 krono.

Mi ne zahtevamo nobenih žrtv; vsak mora takoj spoznati sam, da je pri tem ogromnem številu srečk, za vsak odsek posamezno, najceneje in strokovnjaško nakupljenih, ne samo vsaka izguba izključena, ampak da ima vsak društvenik že v slučaju le enega večjega dobitka ne samo ves svoj delež povrnjen, temveč že iznaten dobiček in da vrhutega sodeluje za podjetje, o katerega velevažnem pomenu je gotovo vsak zavedni Slovenec prepričan.

Priglasje sprejema že od danes naprej LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA v Ljubljani. Radi enostavnosti, prihranitve poštne i. t. d. dovoljujemo si priporočati sl. uradom, društvom in drugim korporacijam, da nam naznanjajo svoje pristopajoče člane v enem skupnem seznamu, obsegajočem število deležev in imena udeležnikov.

V Ljubljani, oktobra 1905.

Pripravljalni odbor:

Ivan Hribar l. r., župan ljubljanski, predsednik.

Aleks. Hudovernik, c. kr. notar, Josip Lenče, veleposestnik,
Robert Kollmann, veletržec, Ladislav Pečanka, bančni ravnatelj,
dr. Val. Krisper, odvetnik, Ubald pl. Trukóczy, lekarnar,
dr. Josip Kušar, Alojzij Vodnik, hišni posestnik.

+
Batist Bilrot in Mosev.g
za ovijanje, c. tki Pres-
nitz za bolnike, torbe
za led, termofoz za
ogrevanje, žepna lekar-
na, irigatorji za poto-
vanje, priprava za ogre-
vanje trebuha.

V Gorici:

Tekališče Jas. Verdi 45.

M. GÁL

Centrala:

U Trstu, Corso 4.

+
Irigatorji od K 2 50 dalje.
Inhalatorji, klisteri vseh
vrst, brizgalke za prah,
umivalnik za želodec,
scalniki, ponočne posode,
klisopumpe, mlečne
pumpe, cizki, umivalniki
„Ladys Friend“.

Zahvala.

O priliki smrti in pogreba naše iskreno ljubljene in nepozabne matere

Katarine Saunig

si usojamo izrehati iskreno zahvalo vsem sorodnikom, čč. duhovščini, vsem domačinom ter bližnjim in oddaljenim znancem in prijateljem za mnogo-
brojno udeležbo pri pogrebu in za izražena nam sožalja. Prav prisrčno
zahvaljujemo gospode pevce »Pevskega in glasbenega društva« iz Gorice
za ginjačo petje pred hišo drage ranjke in na pokopališču.

Vsem Bog povrni!

V BILJAH, dne 24. oktobra 1905.

Žalujoči ostali.

Mehanična delavnica

z električno gonilno silo

Fran Lipizer v Gorici

Semeniška ulica št. 14.

Popravlja bicikle, moto-
eikle, vodne in plinove vpe-
ljave, električne zvonce.

Izvršuje električne vpejlave
itd. po zmernih cenah.

Popravlja kmetijske stroje.

Izvršuje tudi strugarska dela
v železu.

Spretno

krojaške pomočnike

sprejme takoj

Valentin Jug

krojaški mojster v Solkanu.

Gorica * Gorica

Hôtel

„pri zlatem jelenu“

v trgovskem središču nasproti
nadškofijski palači. — Sobe za
prenočišča po zmernih cenah. —
Velik jedilni salon, poleg stekleni
salon s teraso. — V poletnem
času prijeten vrt z verando. —
Sobe za klube, društva, za skle-
njene družbe. — Izborna kuhinja.
Domača in pitja vina. Izvirno
pilzensko »prazdroj«-pivo.

Vydrova tovarna hranil,

Praga VIII.

izdeluje in priporoča

Vydrovo žitno kavo.
Juhni pridatek znanka „Vydra“.
Juhne konzerve (grahove, lečne, go-
bove in riževete).
Oblati (specijaliteta: „Dessert delicat“
in masleni oblati).
Šumeči limonadni bomboni „Ambo“
Dišava za pecivo „Buhtin“.
NAPRAVITE POSKUS!
Kolekcija vseh teh izdelkov 3 K 20 v
in poština.

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu
v Gorici in na deželi svojo

prodajalno jestvin.

V zalogi imam kavo vseh vrst, različne
moke iz Johmanovega in Majdičevega mlina,
dalje imam različne pijače kakor franco-
ski konjak, pristni kranjski brinovec, do-
mači tropinovec, izvrsten rum, maršalo,
malaga, istrijski refošk, kavo in vžiga-
lice družbe sv. Cirila in Metoda, testenine
Žnidaršič & Valenčič itd. Več vrst olja.
Pošilja se po pošti najmanj 5 kg. —

Josip Kutin

v Gorici. — Semeniška ulica št. 1.

A. vd. Berini - Gorica

Šolska ulica št. 12

velika zaloga oljkega olja

prve vrste

izboljših vrst iz 'stre, Dalmacije, Molfette, Bari in Nice
s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: K — 56, — 64, — 72, — 80, — 88,
— 96, 1-12, 1-20, 1-36, 1-44, 1-60, 1-80, 2-.

Na debelo cene ugodne.

Pošilja poštino prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do
popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerno.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Glus. št. 2.

filijalka v isti ulici št. 20.

Sprejema naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, za nove
maše in gočave, kolače za bir-
mance, poroke itd. Vsa naročila
izvršuje točno in natančno po želji
naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke,
fino pecivo, fina vina in likerje
po zmernih cenah.

Za veliko naš priporočila goriske
place, pečice itd.

Najceneja poprava dvokoles

pri

BATJELU

v Gorici, Via Duomo št. 3.

Zastopstvo dveh tovarov.

Izvrstna prilika potovanja

Ameriko je danes čez HAMBURG

z najnovejšimi parobrodi, s katerim je sigurnost vožnje najpopolnejša, ter zibanje parobroda skoraj popolnoma preprečeno. Še več povejo številke, obsežnosti novih parovilkov katera se imenujeta:

prvi: „Amerika“ 690 čevljev dolg 74 širok 53 globok nosi 22.250 ton
drugi: „Kaiserin Augusta Viktoria“ „ 25.000 „

toraj vsaki še enkrat večji kakor danes veliki parniki ki obsegajo samo po 8.—12.000 ton. — Vežnja preko oceana samo cca 7 dni. Potniki odhajajo — ponedeljek, torek in četrtek vsakega tedna iz Ljubljane.

Na željo pošilja natančni poduk brezplačno zastopnik
Hamburg-Amerika Linie Fr. Seunig Ljubljana
Dunajska cesta 31.

V zalogi ima tudi razne kamnite lošče umivalnike za kuhinje, šlebe itd.

F. Podberšič,

avtoriz. kamnoseški mojster, Gorica, Tržaška ulica št. 17.

— Priporoča —

se slavnemu občinstvu za bližajoči se vseh vernih duš dan

svojo bogato zalogo

različnih nagrobnih spomenikov, bodisi priprostil ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više.

Trgovsko-obrtna registrovana zadruga

z neomejenim jamstvom v Gorici.

V svojem „Trgovskem Domu.“

TELEFON ŠT. 80.

Hranilna vloga obrestuje po 4 1/2 %, — večje, stalno naložene najmanj na jedno leto, po dogovoru — Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez iz gube obresti. — Rentni davek plačuje zadruga sama.

Posojila daje na poroštvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih obrokih, — proti vknjižbi varščine tudi na 10-letno odplačevanje družinski vplačujejo za vsak delež po 1 krono na teden, t. j. 260 kron v petih letih. Po zaključku petletja znaša vrednost deleža 300 kron.

Stanje 31. decembra 1904:

Deleži: a) podpisani	K 1.058.400
b) vplačani	319.684
Dana posojila	1.900.302
Vloge	1.991.340

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček

priporoča svojo

novo knjigoveznico

moderno urejeno ter preskrbljeno z vsemi potrebnimi stroji.
Sprejema naročila na

— elegantne in fine vezbe knjig, —

protokolov, map ter izvršuje vsa v knjigoveško stroko spadajoča dela.

Izdelek ukusen in po zmernih cenah.

„Goriško vinarsko društvo“

(vpisana zadruga z omejeno zavezo)

— v Gorici —

ima v svojih zalogah in prodaja

naravna in pristna vina

z Brd, z Vipavskega in Krasa.

Razpošilja na vse kraje od 56 litrov dalje.

Uzorce vin pošilja na zahtevo. Cene zmerno, postrežba točna in rečna.

Sedež društva: Gorica, ulica Barzellini 22.

Jan. Jax & sin

Ljubljana — Dunajska cesta št. 17. — Ljubljana

priporoča

pisalni stroj „Adler“

kateri ima razločno pisavo, je jako jednostaven, trpežen, po ceni ter pisalni stroj prve vrste za urade, notarje, odvetnike, trgovce i. t. d.

— Zahtevajte cenike in opise. —

Prosimo zahtevati listke!

Največja zaloga vseh stavbnih potrebščin, kakor: cement, stavbne nastelje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber

kuhinjskega in hišnega
orodja, pačij, štedil-
nikov po brezprimerno
nizkih cenah

Pozor! Eno krono nagrade!

Največja trgovina z železjem
Konjedic & Zajec v Gorici
pred nadkonfjo št. 11.

Edina zaloga
stavbnih potrebščin
v Gorici.

Pocinkana žica

za vinograde po znižanih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade

izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri nju za 100 K blaga.

Prosimo zahtevati listke!

— Zahtevajte pri nakupu —

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „JELEN“.

Varstvena znamka.

Ono je zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pare izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilu neškodljivo milo naj dobro pazi da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Georg Schicht Aussig a. E. — Največja tovarna te vrste na evropskem ozemlju!

Zastopnik: Umberto Bozzini — Gorica, Magistratna ulica.

Dobiva se povsod!